

ת"פ 9663/08/20 - מדינת ישראל פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי) נגד עאיש סלמין (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 9663-08-20 מדינת ישראל נ' סלמין(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
(פלילי)

המאשימה

נגד

עאיש סלמין (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אכרם
חליחל

הנאשם

גזר דין

העובדות וטענות הצדדים

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות של מסחר ברכב גנוב - עבירה לפי סעיף 413 יא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: **החוק; חוק העונשין**). מדובר בעסקאות מכירת רכב שביצע הנאשם יחד עם שותפו הייתם סליימה (להלן: **הייתם**) לסוכן משטרתי סמוי, שעמו יש לנאשם היכרות קודמת בת מספר שנים בעקבות ביצוע עבירות של גניבת רכב יחד. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בעניין העונש.

2. על פי האישום הראשון ב כתב האישום המתוקן הנאשם מכר לסוכן רכב מסוג מזדה 3 ששווי כ-77,000 ₪ (להלן באישום זה: **הרכב**), תמורת סכום של 9,000 ₪. הרכב נגנב בין יום 23.9.19 ליום 24.9.19 בירושלים. כתב האישום המתוקן מתאר כי ביום 2.10.19 התקשר הסוכן לנאשם והשניים שוחחו על "הדבר", שבהתאם לשיחות קודמות ביניהם היה הרכב הגנוב. הסוכן והנאשם סיכמו את פרטי העסקה וסיכמו כי הסוכן יגיע אל הנאשם לרכוש את הרכב תמורת 9,000 ₪ ואם יהיה מעוניין בשינוי לוחית הרישוי ישלם סכום נוסף של 1,000 ₪. לאחר שיחות תיאום נוספות הסכימו השניים כי הסוכן יגיע ביום 3.10.21 לכיכר אלעמרי ברמאללה. הסוכן הגיע למקום ופגש שם את הייתם, שאמר לו שהרכב בניקוי, ואף סיפר לו פרטים על שיטת גניבת כלי הרכב ואמר לו שהוא (הייתם) שותפו של הנאשם. הרכב הובא למקום על ידי אדם אחר, שאמר לסוכן כי עליו להחליף את לוחית הרישוי של הרכב ואת חלונו השבור. הסוכן שילם עבור הרכב הגנוב.

באישום השני מתואר אירוע דומה של מכירת רכב מסוג מזדה 3 בשווי 84,000 ₪, אשר נגנב בתל אביב בין 27.10.19 לבין 28.10.19. רכב זה נמסר לסוכן על ידי הייתם ברמאללה תמורת 8,500 ₪.

עמוד 1

3. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה לעונש את הערכים המוגנים הנפגעים, הכוללים הן פגיעה ברכושם הפרטי של מי שרכבם נגנב, והן פגיעה בציבור בשל העליה במחירי הרכב ופרמיות הביטוח. היא עמדה על הצורך בענישה מרתיעה שתשפיע על כדאיות ביצוע העבירות. כמו כן הדגישה את חלקו הדומיננטי של הנאשם באירוע, את היותו "בעל הבית" המנהל את המשא ומתן עם הסוכן וקובע את מחיר הרכב, ואת העובדה שברשותו יותר מרכב אחד למכירה. התובעת הפנתה למספר פסקי דין והוסיפה כי העונש הקבוע לעבירה של סחר ברכב גבוה מהעונש על עבירה של גניבת רכב. היא ביקשה לקבוע לשני האישומים יחד מתחם הנע בין 32-48 חודשי מאסר.

4. בעניינו של הנאשם טענה ב"כ המאשימה לקולה כי הנאשם הודה וחסך זמן, ולחומרה ציינה את הרשעותיו הקודמות, את התסקיר השלילי שהגיש שירות המבחן (לבקשת הסניגור) ואת העובדה שלא הורתע בעקבות ריצוי מאסר בעבר. היא ביקשה להטיל על הנאשם עונש של 40 חודשי מאסר, המצוי במרכז המתחם, וכן מאסר על תנאי וקנס. לעניין הקנס ציינה כי המניע לעבירה כלכלי והנאשם אמור היה להרוויח מעל 17,500 ₪. כמו כן ביקשה ב"כ המאשימה לפסול את רשיון הנהיגה של הנאשם בהתאם לסעיף 413יב לחוק.

5. ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה בעבירות בהן הורשע הנאשם אינה אחידה, והפנה לפסקי דין המשקפים ענישה מתונה יותר, כולל פסיקה מבתי משפט צבאיים, שכן רבו מעבירות אלו מבוצעות בשטחי הרש"פ על ידי תושבי האזור. הוא ציין כי לנאשם לא מיוחסת השתתפות בגניבה עצמה, וכי הסוכן הוא שיצר את הקשר הראשוני עם הנאשם בכך שחידש את קשריהם לאחר שנים, וככל הנראה דרבן את הנאשם לשתף פעולה. להסניגור הוסיף כי הייתם והאדם הנוסף הם שמסרו לסוכן את הרכב ומסרו לו הסברים, כך שהנאשם לא ביצע לבדו את המעשים, אולם כיום הייתם עודנו חופשי. בעניין זה הבהירה ב"כ המאשימה כי נערכו חיפושים אחר הייתם.

עוד ציין הסניגור כי הנאשם הודה במיוחס לו במסגרת הליך גישור, לקח אחריות וחסך זמן. הנאשם בן 34, נשוי ואב לילדה. לחובת הנאשם הרשעה אחת בבית משפט צבאי משנת 2009, בגין עבירות משנת 2007 שאינן ממין העניין, ומאז אין לו מעורבות פלילית.

6. בהתייחס לתסקיר טען הסניגור כי התסקיר שטחי ונכתב רק כדי לצאת ידי חובה, ולא ניתן לראות את הנאשם כרצידיביסט ומעורה בעולם העברייני כשבעברו הרשעה אחת ישנה בלבד. לדבריו הנאשם בעל עסק לגרירת כלי רכב, הוא עובד ומפרנס את משפחתו בכבוד, אביו אושפז ונפטר בזמן מעצרו והוא לא ביקר אותו אף לא השתתף בהלווייתו.

הסניגור טען כי יש לראות את שני האישומים, שבשניהם מעורב אותו סוכן, כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה. הוא ביקש לקבוע מתחם בין 10-30 חודשי מאסר, להסתפק בעונש של 15 חודשי מאסר בפועל וכן להימנע משלילת רשיון הנהיגה של הנאשם, שכן הדבר יפגע בעבודתו וביכולתו להתפרנס.

7. הנאשם עצמו ביקש להקל בעונשו. הוא הודה בעבירות, הביע חרטה והתחייב שלא לחזור עליהן פעם נוספת. הנאשם ביקש למנוע מבנו לראות את אביו במאסר.

תסקיר שירות המבחן

8. בתסקיר שירות המבחן מתואר הנאשם כבן 34, נשוי ואב לילד כבן שנתיים, בעל עסק לגרירת כלי רכב מזה כארבע וחצי שנים, בעבר עבד כמכונאי רכב. הנאשם נשר מלימודיו בגיל צעיר. הוא תיאר חיי עבודה ומשפחה תקינים, אולם קצינת המבחן התרשמה כי חבר לחברה שולית ואימץ דפוסים עברייניים, והדבר בא לידי ביטוי בהרשעותיו

הקודמות ובהרשעה הנוכחית. בנוסף התרשמה קצינת המבחן מקושי בהעמקה ביחס לגורמים העומדים בבסיס התנהגותו, מוטיבציה נמוכה להשתלבות בהליך שיקומי, ונטיה לחפש משאבים זמינים כדי להרוויח כסף באורח מהיר. לא ניתנה המלצה בעניינו של הנאשם.

9. התסקיר שהוגש אכן שלילי, אולם אני מקבלת את עמדת הסניגור שמשקלו של התסקיר במקרה זה מוגבל. התסקיר קצר ולקוני ואין בו תובנות משמעותיות בכל הנוגע למצבו של הנאשם כיום. לנאשם הרשעה קודמת בעבירות ביטחון משנת 2007, שבגינה נדון בבית משפט צבאי ל-42 חודשי מאסר. מבלי להקל בחומרתן של עבירות אלו, קיים קושי להגדיר את הנאשם כרצידיביסט כאשר הרשעתו הקודמת היא בעבירות מסוג שונה, בעלות מאפיינים אחרים, אשר בוצעו לפני למעלה מ-10 שנים.

מתחם העונש ההולם

10. עבירות הסחר ברכב ובכלי רכב הן חלק מרצף עבירות רכוש בכלי רכב, אשר שכיחותן הגבוהה גרמה לפגיעה חמורה בציבור והפכה אותן זה מכבר ל"מכת מדינה" עד כדי כך שהצרכים חקיקה מיוחדת - העבירות שבסיומן הן לעונשין. מכירת הרכב וחלקי הרכב היא חוליה מרכזית וחיונית בשרשרת הביצוע של עבירות אלו. עסקאות המכירה הן המזינות את ה"ביקוש", ויוצרות את הצורך בביצוע הגניבות. לא בכדי נפסק כי חומרתן של עבירות הסחר ברכב אינה נופלת מחומרת העבירות של גניבת רכב (ראו עד"י (איו"ש) 3335/14 **התביעה הצבאית נ' בסאם עזאם עבד אלמחסן קואסמה** (13.1.15); עד"י (איו"ש) 1095/16 **התביעה הצבאית נ' נביל מיסון יוסף שרים** (38.3.16)).

גם המחוקק קבע לעבירה של סחר ברכב (סעיף 413 יא לחוק) עונש של עד 10 שנות מאסר, החמור מעונש של 7 שנות מאסר על גניבת רכב (סעיף 413ב(א) לחוק).

11. עבירות הגניבה והסחר ברכב פוגעות בראש ובראשונה ברכושו של בעל הרכב, ומדובר ברכוש ששווי גבוה. בנוסף נגרמת פגיעה קשה בשגרת יומו של בעל הרכב ויכולתו לנהל את חייו כרצונו, כאשר במקרים רבים הרכב חיוני לצרכי עבודה ופרנסה, לשגרת הטיפול בילדים וכדו'. בנוסף לפגיעה הקונקרטית בבעלים, תופעת גניבות הרכב והסחר ברכב גנוב פוגעת בכלל הציבור, שכן היא גורמת לייקור פרמיות הביטוח, מחייבת התקנת אמצעי בטיחות שונים, מצריכה ייבוא של כלי רכב רבים למדינה ומשפיעה על הכלכלה באופן רחב. (ראו ע"פ 8831/08 **מדינת ישראל נ' אחמד אלשחרה** (30.6.10) פסקה 28; ע"פ 3341/14 **שריף קואסמה נ' מדינת ישראל** (3.11.15) פסקה יא').

12. באשר לפסיקה הנוהגת, עייתי בפסקי הדין אליהם הפנו ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת. כפי שצינו הצדדים, חלק ניכר מהדיונים בעבירות אלו מתקיימים בבתי המשפט הצבאיים ולפיכך יש להביא בחשבון גם את פסקי הדין הניתנים על ידם.

אפנה בין היתר לע"פ 4944/15 **חסדי חן שרעבי נ' מדינת ישראל** (4.2.16); ע"פ 11194/05 **עטיה סביח נ' מדינת ישראל** (15.5.06); ת"פ (ת"א) 44352-01-14 **מדינת ישראל נ' בנאל ניסן** (9.12.14); ת"פ 20585-02-20 **מדינת ישראל נ' נביל גולאני** (25.8.20), שם הורשע הנאשם בסיוע למסחר ברכב גנוב והפרת הוראה חוקית, באירוע מזדמן ללא תכנון וללא טובת הנאה, נקבע מתחם בין 6-18 חודשים והנאשם נדון ל-7 חודשי מאסר ועונשים נלווים; ע"פ (י-ם) 12595-01-16 **מועתז חזין נ' מדינת ישראל** (19.7.16), בו נדחה ערעורו של מי שהורשע בנסיון גניבת רכב ושהיה שלא כדין בישראל ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; ע"פ ג' 3614-01-13 **מחמד אבו אלואליה נ' מדינת ישראל** (29.5.13); עד"י (איו"ש) 1095/16 בעניין **מיסון** הנ"ל, שם נגזרו על המשיב 18

חודשי מאסר ועונשים נוספים בגין שתי עבירות סחר בחלקי רכב מפירוק שנמכרו לסוכן משטרת; עד"י (איוש) 3335/14
התביעה הצבאית נ' ב.ע.ע.א.ק (13.1.15), בו הוחמר עונשו של המשיב שהורשע בשתי עבירות סחר ברכב וכן בשינוי
זהות של רכב ופירוק חלק מרכב גנוב, והועמד על 18 חודשי מאסר בפועל, מבלי למצות את הדין.

13. בענייננו, הנאשם הודה והורשע בשני אירועים של סחר ברכב. השיחות בין הסוכן לבין הנאשם המתוארות בכתב
האישום המתוקן מצביעות על כך שאין מדובר באירוע חד פעמי והנאשם מצוי היטב בעסקי הסחר ברכב. גם בעסקאות
הספציפיות עם הסוכן מעורבותו של הנאשם היתה משמעותית: הנאשם הוא שניהל משא ומתן עם הסוכן וסיכם איתו את
פרטי העסקאות. מסירת כלי הרכב נעשתה על ידי אחרים, אולם הייתם הבהיר לסוכן כי הוא שותפו של הנאשם. עם
זאת, לנאשם לא מיוחסת מעורבות בגניבת כלי הרכב.

14. שני הצדדים הציעו לקבוע מתחם אחד לשני האישומים, ולפיכך אעשה כך גם אני. לנוכח כל האמור אני קובעת
לעבירות נשוא שני האישומים מתחם הנע בין 16-36 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים כולל קנס כספי.

העונש הראוי במקרה זה

15. הנאשם יליד 1986, הודה וחסך זמן, הביע חרטה על מעשיו.

לנאשם הרשעה קודמת, אולם כאמור מדובר בעבירות שבוצעו בשנת 2007 ושאינן ממין העניין, ולפיכך משקלן
מוגבל.

הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי עובר למעצרו. עם זאת, העובדה שהיה בבעלותו עסק לגרירת כלי רכב,
וקודם לכן עבד כמכונאי רכב, מהווה לדעתי נסיבה מחמירה, שכן יש בכך כדי ליצור הזדמנויות ולהקל על ביצוע עבירות
הקשורות בגניבה, פירוק וסחר בכלי רכב.

אני סבורה, איפוא, שיש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הבינוני - נמוך של המתחם.

16. מאחר שהעבירות בהן הורשע הנאשם מבוצעות לצרכי הפקת רווח כספי, העונש יכלול גם רכיב כספי.
המאשימה ביקשה לכלול בגזר הדין גם פסילת רשיון נהיגה, אך אני נמנעת מכך משום שעובדות כתב האישום בו הורשע
הנאשם אינן מייחסות לו נהיגה ברכב, ועיון בפסיקה, כולל פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים, מעלה כי הענישה על
עבירות דומות אינה כוללת בדרך כלל פסילה. אציין עוד כי עונש הפסילה כולל גם אלמנט של פגיעה כלכלית, ובמקרה
זה הנאשם ייפגע כלכלית בשל הקנס שיושת עליו.

17. לאור כל האמור אני דנה את הנאשם לעונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל למשך עשרים חודשים, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם.

2. מאסר על תנאי ל-4 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירה לפי סימן ה' 1 בפרק י' לחוק
העונשין, שעניינו עבירות רכוש בקשר לרכב.

3. קנס בסך ₪ 10,000 שישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.4.22.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"א, 04 פברואר 2021, במעמד הצדדים.